

1968-04-09

AFSENDER

Jan Groth

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba, Ernest Mancoba, Wonga Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

Bråde

Modtagersted:

Paris

Omtalte personer:

Steingrim Laursen

Sigbjørn Obstfelder

Arkivplacering:

Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Jan Groth skriver til Sonja Ferlov Mancoba, Ernest Mancoba og Wonga Mancoba, at han har fået sendt dem nogle udgivelser af Obstfelder, og at det er væsentligt for ham, at de har ham. Han beskriver, at Obstfelder udtrykker den fremmedhed, ensomhed og fællesskab, som han og de tre i Paris oplever. Desuden skriver han, at han er blevet inviteret til at udstille på Kunstindustrimuseet med fem værker, og at det er første gang, så mange af hans værker skal udstilles sammen. Dette imødeser han med både vantro, glæde og rædsel.

Bræde, 9. 4. 68.

Kære alle tre,
Tale for Jeres hyggelige blikke fra Hørfleur,
en kærlig hilsen at vide Jer sådan søgende
nye indtryk.
Jeg blev idag fra boghandleren i Nykøbing
lygt at han omsider har skaffet og sendt
for Obafelder, jeg bestilte skrifterne umiddelbart
efter at jeg modte Jer, det er så væsentlig
for mig at I har dem, og det og pine, om
de så ^{kan} går afsted medens jeg styrer rundt
oppe i mine fjelde, uden at jeg får skrevet nogle
ord som hilsen. ^{begynde}
Men de er altså fra mig, begynde fra, noget der
ikke kan siges bedre af en ånd der altid vil
være fremmed, i vilkår, i trang, i valg og længsel.
Det er ord om den ensomhed vi forbander og
som samtidig er en stor del af ^{vårt} fællesskab,
positiv hvis den kan erkendes. Fællesskab vi alle
kan bygge på, dette varme og tragiske paradoks
hvor vi kan nå hinanden. Obafelder er
ikke nogen speciel verdensdel, blot menneske,
gennem sin fremmedhed, sin forbrumme kalden
finder jeg ^{kan} tale med et udtryk der når
langt udover de litterære grænser man
kan sætte for hans forudsprog. Ekspressionisme,

og germaniske præget mystiske fra arkæologiske
er blot fortællingsmateriale der gør dem "venlige"
at håndtere. Hans sprog er fjernt, mit, vores!
Disse bøger har betydet meget for mig,
måske på grund af mine særlige forholdninger,
men jeg tror det nu ikke, jeg tror at hans
kalden også gælder for jer, for I er jo
ikke blot andre, I er også mig, - og ham.
Vi er alle fremmede, derfor kan vi nå
hinanden! Ser det ikke så ud?

* = Følelsesfuld?
Så er vi altså tilbage igen, museet har fået
nytt stof, så nu håber vi at roserne bliver
indført hos kortherre, eller fuglene. Her
ser lidt praktisk ud, rodet er ^{*} håndværksmæssig
ikke rodet. Steingren er taget videre ind
til byen, med nye berøfter og sine
vidunderlige entusiasme arbejder han
sig frem som en istrupler der skal
berge for blottet farvand til os alle.

Her så indbuds til mellem 3 og 19 maj
at vise de frokostgobelineer på
Kunsthåndværksmuseet i København,
nogle "Kunsthåndværkere" (designere!!!!!!)
på mine egen alder deltager også, de er en

II

lidt blandedt brog, og ikk alle repræsentation
linier som jeg, umiddelbart, loan godkage,
men mureed vil altså hure os, vi 5 der prøver
at lave en større udstilling.

Jeg har aldrig prøvet at se mine arbejder
oplyst, mere end kigget 2 stykker,
så nu rejster jeg ved hanken om
konfrontation produktionens væsentligste
arbejder imellem. Mon den sees den
sammenheng, den brobyggende nerve fra
arbejde til arbejde, som jeg selv føler er
der? Et problem alle møder, og nu er
det min tur.

Jeg er ingen helt.

Men jeg glæder mig også, som en meget
bærende frier til det første skænmøde,
fædreblagen - og vandro!

Medens jeg tror blindt og afsindigt, -
og stille og øfte inde i kroger af mig selv.

Knyds fingre for mig!

Bueselskabet kommer til Paris 13-20 mai,
alligevel, det ev. clock er overført til
den tid, så tøm kan roligt rejse.

- og tøm glæder sig, både til det ene
og det andet. Tøm har styrke til så

meget!

Nu skal vi vælge de bedste ting ud,
vække og bruge, og likke.

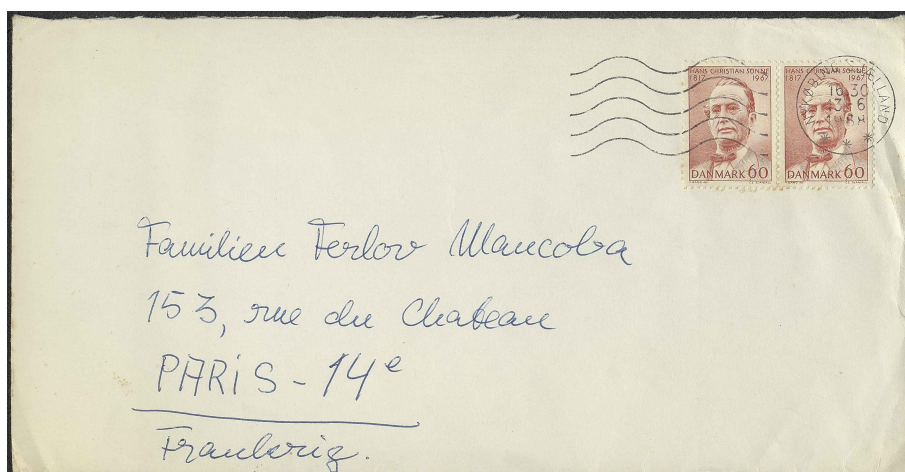
Obstakelen findes ikke oversat, desværre,
men jeg tror at både Emert og Wouge
forstår ham, da hans værker ligger
meget nær vor tids daglige danske.

Godt dage og timer til jer alle tro,
fra Jers Jay

Bevælsede bér mig lille Jer.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

